

متن پرسش

به خانم شماره ۱۰۸۳۷ عرض می‌کنم مسئله‌ی رعایت عدالت که در ادامه‌ی آیه مطرح شده، صرفاً یک نکته‌ی اخلاقی است و همان طور که مستحضرید هیچ یک از مراجع حکم نکردند مردی که نتواند عدالت برقرار کند، همسر دوم گرفتن برایش حرام است. در واقع به لحاظ فقهی، به تعداد بیشمار زن هم برای مردی که ظالم باشد حلال است. اسلام این مجوز را حتی به صدام هم می‌دهد که بی‌نهایت زن بگیرد و این منافاتی با ظالم بودن صدام ندارد. فرمودید اگر زنان راضی به "تمکین" و "زن دوم" نشوند، پس مرد چه کند؟ راهش مشخص است. زن هم "انسان" است. و اگر انسانی با او برخورد شود یعنی مرد نظافت خودش رو رعایت کنه و... نه تنها مشکلی نیست بلکه شهوت زن چندین برابر مرد است. به ویژه مردان امروزی که به دلیل غلبه‌ی طبع سودا، علیرغم میل جنسی زیاد، توان جنسی کمی دارند و غالباً مردهایی که با همسرشان مشکل خاصی ندارند از پس ارضای همسر خود برنمی‌آیند، این یک مسئله‌ی علمی است. دستداران استاد بدانند استاد نیاز به یار و یارکشی ندارد و به زعم حقیر زمانی واقعا خوشحال می‌شوند که در فضای منطقی هنر فهم یکدیگر و گفتگو با هم رو داشته باشیم. حرف‌های کلی و تکراری که سال‌ها گفته شده، مسئله‌ی ای رو عوض نمی‌کنه. فرض بفرمایید که "تمکین واجب است". این یک جمله‌ی خیلی کلی است که مصادیق نامحدودی داره و من فقط "نظر به سوال" شماره‌ی ۱۰۸۰۸ که پرسیدند؛ برداشتم این است که جواب استاد کامل نیست و استاد بزرگوار هم معصوم نیستند و ممکن است در موارد محدودی از نگاه همه جانبه غفلت ورزند. نظر حقیر به عنوان یک شاگرد این است که نظر استاد در پاسخ به آن سوال کاملاً یک جانبه است، و با تکرار مجدد این جمله که تمکین واجب است و حکم شریعت را گردن نهیم و... چیزی به فهم مخاطب افزوده نمی‌شود. مهم این است که واقعا "تمکین" به چه معنی است و در چه فضایی واجب است؟ واقعیت‌ها رو ببینید. شما فرموده اید "اسلام نگفته هر وقت و بی‌وقتی سراغ همسرت برو"، خوب بعدش؟ حالا اگه مردی هر وقت و بی‌وقتی سراغ همسرش رفت، چه؟ زن باید تمکین کند یا نباید تمکین کند؟؟ واقعیت این است که مردها می‌آیند، حالا شما هی روضه بخوان که مردها نباید بیایند. این مسئله خیلی شایع است که مردی بدون آمادگی و نظافت و... سراغ همسرش بیاید. شما می‌توانی آیه یا سیره یا روایتی دال بر وجوب تمکین "در هر شرایطی" بر زن، بیاورید؟ در شرایط انسانی که خود زن هم مایل است مگر اینکه مشکلی در میان باشد. اما بحث سر مواقعی است که زن حس می‌کند دارد به او ظلم می‌شود و علاوه‌ی میلی که به همسرش دارد به خاطر بی‌توجهی‌های همسرش نمی‌تواند از شوهرش بهره‌مند شود. و این زن نه فمینیسم است نه غرب زده نه ... فقط "انسان" است

که او هم حق بهره مندی از همسرش را دارد و حفظ عفت او هم واجب است. شما خوش به حالتان است که خیلی با خانم های مذهبی هم صحبت نشدید تا بشنوید مسائشان را. آقا اصلا فرض کنید همین الآن زنی سوپرحزب الهی و غرب نزده و مطیع و ... به شما بگوید که من همیشه همسرم کثیف است و من آزار می بینم ازش، شما بهش چی میگوید؟ میگوین "برو تمکین کن که تمکین واجب است"؟؟؟ از کجا مطمئنید که این قرائت و فهم شما از دین درست است؟؟ من یک سوال روشن و مشخص دارم که کجای دین گفته اگر مردی شرایط را به لحاظ روحی و جسمی (مثل نظافت) برای بهره مندی از همسرش آماده نکند، تمکین زن واجب است؟ و اینکه اگر زنی به خاطر بی توجهی همسرش به مسائل روحی یا جسمی به گناه بیفتد، آیا علاوه بر اینکه خودش گناه کرده، شوهرش هم گناه کرده است یا خیر؟؟ با تشکر و عرض معذرت بابت طولانی شدن و طرح این مسئله که شاید در شأن سایت نباشد. اگر طرح مسئله ی جنسی به این نحوه در شأن سایت نیست از انتشار آن خودداری بفرمایید وگرنه بیزحمت نشر بدید تا اون خانم پاسخ من رو بخوندند. با تشکر و التماس دعا.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که متوجه هستید بنا نیست تا این حدّ موضوعات جنسی از طریق این سایت عرضه شود هرچند در جای خود طرح اصل مطلب را به عنوان یک موضوع معرفتی ضروری می دانم و هنوز معتقدم زن؛ گمشده ی تاریخ ما است و لذا به هرجایی که تصور می کند می تواند خود را پیدا کند متوسل می شود. نکات خوبی را مطرح کردید ولی کمی تند و تیزپرواز بود. یکی از رسالت های خود را در این تاریخ این بدانید که جایگاه تاریخی زن را از این همه ابهام در آورید. بنده این جمله ی شما را که می فرمایید: «در فضای منطقی هنر فهم یکدیگر و گفتگو با هم را داشته باشیم» نکته خوبی می دانم ولی سرمایه ی لازم در این امر را به کار نبردید. گویا جنابعالی «تمکین» را با «ذلت» یکی گرفته اید، در حالی که تمکین در متن هنرنمایی زن، جهت شکل دهی به زیرساخت های عاطفی می تواند صورت واقعی خود را نشان دهد و به شکوفایی روح زن نسبت به شوهرش می انجامد، وقتی گوهر جذبه ی خود را که مرد طالب آن است وسیله ی گرمی خانواده می کند و مرد را وام دار خود می نماید. به امید روزی که زیبایی های تمکین زن نسبت به مرد خود را بنمایاند تا ما در زندگی فرامردن محبت اصیلی را در خانواده ها احساس کنیم. تمکین، گوهر اصلی آن محبت است و در متن خود یک نوع بصیرت و ایثارگری را به همراه دارد و بنده احساس می کنم حرف اصلی آن خواهر این نکته بود. با همه ی این حرف ها تصور و برداشت بنده آن است که اسلام، مدیریت و ابتکار مسئله ی جنسی خانواده را به عهده ی «زن» گذاشته و در این راستا باید این مشکلاتی که می فرمایید مثل عدم نظافت را بتواند مدیریت کند و با سلحشوری کامل، موضوع را مطابق میل خود جهت دهد. به نظرم هنر «زن بودن» در این مورد فراموش شده. موفق باشید